Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

14. října 2014*

„Kasační opravný prostředek — Společná rybářská politika — Rybolovné kvóty — Nouzová opatření Komise — Mimosmluvní odpovědnost Unie — Článek 340 druhý pododstavec SFEU — Podmínky — Skutečná a určitá škoda — Subjektivní rybolovná práva“

Ve věci C-611/12 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 27. prosince 2012,

Jean-François Giordano, s bydlištěm v Sète (Francie), zastoupený D. Rigeade a A. Scheuerem, avocats,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená A. Bouquetem a D. Nardim, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, K. Lenaerts, místopředseda, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda a S. Rodin, předsedové senátů, A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (zpravodaj), J. L. da Cruz Vilaça a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 20. března 2014,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se J.-F. Giordano domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie Giordano v. Komise (T-114/11, EU:T:2012:585, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl jeho žalobu na náhradu škody, jež mu údajně vznikla v důsledku přijetí nařízení

* Jednací jazyk: francouzština.

Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008 o zavedení nouzových opatření pro plavidla lovící košelkovými nevody tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři (Úř. věst. L 155, s. 9).

Právní rámec

2 Nařízením Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, s. 59; Zvl. vyd. 04/05, s. 460) má být zaveden víceletý přístup k řízení rybolovu, aby byla zaručena dlouhodobá životaschopnost tohoto odvětví.

3 Článek 7 nařízení č. 2371/2002, nadepsaný „Nouzová opatření Komise“, stanoví:

„1. Pokud existují důkazy o vážném ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému v důsledku rybolovných činností, které vyžaduje okamžitý zásah, může Komise na opodstatněnou žádost členského státu nebo z vlastního podnětu rozhodnout o nouzových opatřeních, která nesmějí trvat déle než šest měsíců. Komise může přijmout nové rozhodnutí prodlužující nouzová opatření nejvýše na dalších šest měsíců.

2. Členský stát sdělí žádost současně Komisi, ostatním členským státům a dotyčným regionálním poradním sborům. Ty mohou podat písemné námitky Komisi do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

Komise rozhodne do patnácti pracovních dnů od obdržení žádosti uvedené v odstavci 1.

3. Nouzová opatření mají okamžitý účinek. Oznámí se dotyčným členským státům a zveřejní v Úředním věstníku.

4. Dotyčné členské státy mohou předložit Radě rozhodnutí Komise do deseti pracovních dnů od obdržení oznámení.

5. Rada může do jednoho měsíce ode dne, kdy jí bylo rozhodnutí předloženo, přijmout kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.“

4 Článek 20 nařízení č. 2371/2002, nadepsaný „Přidělování rybolovných práv“, stanoví:

„1. Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodne o omezeních odlovu a/nebo intenzity rybolovu a o rozdělení rybolovných práv mezi členské státy, jakož i o podmínkách souvisejících s těmito omezeními. Rybolovná práva se mezi členské státy rozdělí způsobem, který každému členskému státu zajistí relativní stabilitu rybolovných činností pro každou populaci nebo loviště.

2. Stanoví-li Společenství nová rybolovná práva, Rada rozhodne o jejich přidělení s ohledem na zájmy všech členských států.

3. Každý členský stát rozhodne v případě plavidel plujících pod jeho vlajkou o způsobu přidělení rybolovných práv, která mu byla v souladu s právními předpisy Společenství přiznána. O způsobu přidělování uvědomí Komisi.

4. Rada stanoví rybolovná práva dostupná pro třetí země ve vodách Společenství a přidělí tato práva každé třetí zemi.

5. Členské státy poté, co o tom uvědomí Komisi, mohou provést výměnu celku nebo části rybolovných práv, která jim byla přidělena.“

5 V tomto kontextu bylo přijato nařízení Rady (ES) č. 40/2008 ze dne 16. ledna 2008, kterým se na rok 2008 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů (Úř. věst. L 19, s. 1).

6 Tato omezení a množství byla změněna nařízením Komise (ES) č. 446/2008 ze dne 22. května 2008, kterým se upravují některé kvóty pro lov tuňáka obecného v roce 2008 podle čl. 21 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 134, s. 11).

7 Na základě článku 7 nařízení č. 2371/2002 přijala Komise dne 12. června 2008 nařízení č. 530/2008.

8 Bod 6 odůvodnění nařízení č. 530/2008 uvádí:

„Údaje, které má Komise k dispozici, jakož i informace získané inspektory Komise při misích v dotyčných členských státech ukazují, že rybolovná práva pro tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři, přidělená plavidlům lovícím košelkovými nevody plujícím pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty nebo zaregistrovaným v těchto zemích, se považují za vyčerpaná dnem 16. června 2008 a že rybolovná práva pro stejnou populaci přidělená plavidlům lovícím košelkovými nevody plujícím pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovaným v této zemi, se považují za vyčerpaná dnem 23. června 2008.“

9 Článek 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Odlov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty nebo zaregistrovanými v těchto zemích se zakazuje ode dne 16. června 2008.

Rovněž nesmí uvedená rybářská plavidla od uvedeného data přechovávat na palubě, umísťovat do klece pro účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné.“

10 Článek 2 téhož nařízení zní následovně:

„Odlov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovanými v této zemi se zakazuje ode dne 23. června 2008.

Rovněž nesmí uvedená rybářská plavidla od uvedeného data přechovávat na palubě, umísťovat do klece pro účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné.“

11 Článek 3 nařízení č. 530/2008 stanoví:

„1. Hospodářské subjekty Společenství, jež jsou předmětem odstavce 2, nebudou ode dne 16. června 2008 akceptovat vykládku, umísťování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného odloveného plavidly lovícími košelkovými nevody v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři.

2. Vykládka, umísťování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládka tuňáka obecného ve vodách nebo v přístavech Společenství odloveného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři se povoluje pro plavidla lovící košelkovými nevody plující pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovaná v této zemi do dne 23. června 2008.“

Skutkový základ sporu

12 Jean-François Giordano je majitel plavidla *Janvier Giordano* lovícího tuňáka košelkovými nevody a plujícího pod francouzskou vlajkou, který se zabývá rybolovnou činností ve vodách Středozemního moře.

13 Z unijních právních předpisů vyplývá, že rybolovné kvóty pro lov tuňáka obecného, které byly přiděleny Francouzské republice na rok 2008, činily 4 164 tun, z nichž 90 % příslušelo plavidlům lovícím tuňáka košelkovými nevody a plujícím pod francouzskou vlajkou ve vodách Středozemního moře.

14 Za této situace udělil francouzský ministr zemědělství a rybářství navrhovateli rozhodnutím ze dne 16. dubna 2008 zvláštní povolení k rybolovu opravňující jej k odlovu, držení, překládání, přemísťování, vykládce, přepravě, skladování a prodeji tuňáka obecného pocházejícího ze Středozemního moře v rámci rybolovných práv, která mu byla přiznána ve formě individuální kvóty ve výši 132,02 tuny. Na základě tohoto povolení byl rybolov povolen v období od 1. dubna 2008 do 30. června 2008.

15 Po přijetí nařízení č. 530/2008, kterým byl zakázán odlov tuňáka obecného ve vodách Středozemního moře, byla rybolovná sezóna k 16. červnu 2008 zastavena a rozhodnutím prefekta regionu Languedoc-Roussillon ze dne 16. června 2008, kterým se provádí uvedené nařízení, bylo navrhovateli odňato povolení k rybolovu.

16 Jean-François Giordano podal proti uvedenému rozhodnutí žalobu na neplatnost k francouzským správním soudům. Tribunal administratif de Montpellier (Správní soud v Montpellier) i Cour administrative d'appel de Marseille (Odvolací správní soud v Marseille) zamítly jeho žalobu na neplatnost s odůvodněním, že předmětný zákaz nevycházel z rozhodnutí prefekta regionu Languedoc-Roussillon, nýbrž z nařízení č. 530/2008.

17 Rozsudkem AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) Soudní dvůr rozhodl, že nařízení č. 530/2008 je neplatné v rozsahu, v němž zákazy přijaté na základě čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2371/2002 týkající se plavidel lovících košelkovými nevody plujících pod španělskou vlajkou či registrovaných v tomto členském státě a hospodářských subjektů Společenství, které s těmito uzavřely smlouvy, nabyly účinnosti k 23. červnu 2008, kdežto pro plavidla lovící košelkovými nevody plující pod maltskou, řeckou, francouzskou, italskou a kyperskou vlajkou nebo plavidla zaregistrovaná v těchto členských státech a hospodářské subjekty Společenství, které s těmito uzavřely smlouvy, nabyly účinnosti k 16. červnu 2008, aniž bylo toto rozdílné zacházení objektivně zdůvodněno.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 25. února 2011 podal J.-F. Giordano žalobu na určení mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie s cílem získat náhradu škody, které mu údajně vznikla v důsledku přijetí nařízení č. 530/2008.

19 Tribunál nejprve v bodě 12 napadeného rozsudku připomněl ustálenou judikaturu, podle níž je vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie za protiprávní jednání jejích orgánů vázán na splnění souboru podmínek, a poté se rozhodl posoudit, zda navrhovatel prokázal, že škoda, kterou uplatňuje, skutečně vznikla.

20 Tribunál tak v bodě 18 napadeného rozsudku rozhodl, že kvóty rybářům nezaručují, že budou moci zcela vyčerpat rybolovnou kvótu, která jim byla přidělena, neboť kvóta pouze teoreticky vyčísluje maximální množství odlovených ryb, které nelze v žádném případě překročit.

21 Tribunál tudíž rozhodl, že se navrhovatel omezil na tvrzení, že mu zákaz rybolovu ve smyslu nařízení č. 530/2008 znemožnil výkon činnosti v období od 16. do 30. června 2008, a proto škoda, kterou uplatňoval, není skutečná.

22 Tribunál tedy žalobu zamítl a navrhovateli uložil náhradu nákladů.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

23 Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— určil, že mu v důsledku přijetí nařízení č. 530/2008 vznikla škoda, na jejíž náhradu má nárok;

— uložil Komisi, aby mu zaplatila částku 542 594 eur z titulu náhrady škody, a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni.

24 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— kasační opravný prostředek odmítl jako nepřípustný;

— podpůrně zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— ještě podpůrněji zamítl žalobu na náhradu škody a

— uložil navrhovateli náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

Argumentace účastníků řízení

25 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 17 až 22 napadeného rozsudku rozhodl, že mimosmluvní odpovědnost Unie za protiprávní jednání nemohla vzniknout, neboť uplatňovaná škoda není skutečná a určitá.

26 V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že Tribunál v bodech 17 až 19 napadeného rozsudku zaměnil určitost škody s určením její výše.

27 To, že je uplatňovaná škoda skutečná a určitá, vyplývá podle navrhovatele ze skutečnosti, že měl v důsledku přijetí nařízení č. 530/2008 povinnost ukončit rybolov před obvyklým datem ukončení rybolovné sezóny, a výše škody se podle něj nutně určuje hypoteticky, jelikož není známo množství ryb, které mohl navrhovatel odlovit.

28 V druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že mu vznikla neobvyklá a zvláštní škoda. Neobvyklost škody spočívá v tom, že její výše činí polovinu očekávaného obratu, a zvláštnost škody tkví v tom, že se týká pouze určitého počtu příslušníků společenství.

29 Komise zaprvé tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být odmítnut jako nepřípustný, neboť posouzení existence skutečné a určité škody je skutkovým posouzením, jež nespadá do právního přezkumu prováděného Soudním dvorem.

30 Komise se zadruhé domnívá, že první důvod kasačního opravného prostředku je neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

K přípustnosti

31 Pokud jde o první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, tato je přípustná v rozsahu, v němž navrhovatel vyzývá Soudní dvůr, aby rozhodl, zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při kvalifikaci skutečné existence a určitosti uplatňované škody v souvislosti se vznikem mimosmluvní odpovědnosti Unie (v tomto smyslu viz rozsudky Archer Daniels Midland v. Komise, C-510/06 P, EU:C:2009:166, bod 105, a Komise v. Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, bod 191).

32 S ohledem na tuto první část musí být námitka nepřípustnosti vznesená Komisí zamítnuta.

33 Pokud jde o druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je nutno konstatovat, že nesplňuje podmínky pro přípustnost kasačního opravného prostředku, neboť navrhovatel, který uvádí celou řadu argumentů na podporu tvrzení, že mu vznikla neobvyklá a zvláštní škoda, v podstatě pouze usiluje o přezkum žaloby podané k Tribunálu (v tomto smyslu viz rozsudky Interporc v. Komise, C-41/00 P, EU:C:2003:125, bod 16, jakož i Reynolds Tobacco a další v. Komise, C-131/03 P, EU:C:2006:541, bod 50).

34 Tato část proto musí být odmítnuta jako nepřípustná.

K věci samé

35 Z ustálené judikatury vyplývá, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU je vázán na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnosti jednání vytýkaného unijním orgánům, skutečné existence škody a existence příčinné souvislosti mezi jednáním orgánu a uplatňovanou škodou (rozsudek Agraz a další v. Komise, C-243/05 P, EU:C:2006:708, bod 26 a citovaná judikatura).

36 Podmínka týkající se skutečné existence škody vyžaduje, aby škoda, jejíž náhrada se požaduje, byla skutečná a určitá, přičemž přísluší žalobci toto prokázat (rozsudek Agraz a další v. Komise, EU:C:2006:708, bod 27 a citovaná judikatura).

37 V projednávaném případě Tribunál v bodech 17 až 19 napadeného rozsudku konstatoval, že škoda uplatňovaná navrhovatelem, která spočívá v neodloveném a neprodaném množství ryb z jeho individuální kvóty v důsledku zákazu odlovu tuňáka obecného od 16. června 2008, je pouze hypotetická a nelze ji považovat za skutečnou a určitou.

38 Tribunál konkrétně rozhodl, že přidělení kvót navrhovateli mu nedává záruku, že bude moci zcela vyčerpat svou individuální kvótu, neboť tato kvóta je pouze teoretickou maximální hranicí pro odlov a v každém případě nelze vyloučit, že by navrhovatel kvótu nevyčerpal z důvodů nezávislých na jeho vůli, i kdyby mohl pokračovat v rybolovu až do 30. června 2008.

39 Je však třeba konstatovat, že Tribunál se tím dopustil nesprávného právního posouzení.

40 Konkrétně se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení podmínek týkajících se škody, když, jak vyplývá z bodu 18 napadeného rozsudku, pouze konstatoval nesprávnost premisy, že navrhovatel měl rybolovné právo a kvótu by nutně vyčerpal. Existence práva přiznaného jednotlivcům právní normou totiž nesouvisí s tím, zda je údajná škoda skutečná, ale je podmínkou, na jejíž splnění je vázán závěr o tom, že unijní orgán porušil takovou právní normu dostatečně závažným způsobem na to, aby založil mimosmluvní odpovědnost Unie. Skutečnost, že Tribunál odmítl tezi navrhovatele, podle níž by kvótu vyčerpal, je dále relevantní pouze pro účely posouzení výše uplatňované škody, a nikoli samotné existence takové škody, jejíž určitost není zpochybněna tím, že je neurčitá její výše (v tomto smyslu viz rozsudek Agraz a další v. Komise, EU:C:2006:708, bod 36).

41 Napadený rozsudek je proto třeba zrušit, aniž je třeba rozhodovat o ostatních důvodech kasačního opravného prostředku.

K žalobě před Tribunálem

42 Podle čl. 61 prvního pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší napadený rozsudek, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.

43 V projednávané věci má Soudní dvůr za to, že soudní řízení dovoluje rozhodnout o žalobě na náhradu škody podané J.-F. Giordanem, a že je tedy třeba vydat konečné rozhodnutí ve věci.

44 Jak bylo připomenuto v bodě 35 tohoto rozsudku, vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie je vázán na splnění souboru podmínek. Jedná-li se o protiprávnost právního aktu, patří k nim existence dostatečně závažného porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům (rozsudek Komise v. Schneider Electric, C-440/07, P EU:C:2009:459, bod 160).

45 V projednávaném případě J.-F. Giordano zaprvé tvrdí, že Komise porušila čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2371/2002, když přijala nařízení č. 530/2008 bez důkazů o tom, že kvóta pro rok 2008 přidělená plavidlům plujícím pod francouzskou vlajkou byla překročena.

46 V tomto ohledu je třeba uvést, že tento argument vychází z premisy, podle níž si přijetí nouzového opatření Komise žádá důkaz o tom, že přidělená kvóta byla skutečně překročena. Taková premisa je však nesprávná. Podle samotného znění čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2371/2002 totiž může Komise o takových opatřeních rozhodnout, pokud existují důkazy o „vážném ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému v důsledku rybolovných činností, které vyžaduje okamžitý zásah“, a nemusí čekat na to, až bude přidělená kvóta překročena. Jak přitom Soudní dvůr uvedl v bodech 63 až 65 rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153), různé body odůvodnění nařízení č. 530/2008 poskytují soubor indicií, jejichž správnost J.-F. Giordano nezpochybnil a které dostatečným způsobem prokazují, že k takovému závažnému ohrožení v projednávaném případě došlo.

47 Zadruhé J.-F. Giordano tvrdí, že přijetí nařízení č. 530/2008 vedlo k omezení jeho činnosti v rozporu s jeho právem na výkon povolání zaručeným v článku 15 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i jeho právem na vlastnictví zaručeným v čl. 17 prvním pododstavci Listiny.

48 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že skutečnost, že osobám svědčí rybolovné právo a příslušný členský stát jim přidělil rybolovnou kvótu pro danou rybolovnou sezónu, nezakládá takovým osobám na rozdíl od toho, co tvrdí J.-F. Giordano, právo na to, že budou moci tuto kvótu vyčerpat za každých okolností.

49 Je také třeba připomenout, že Soudní dvůr judikoval, že svobodný výkon povolání není absolutní výsadou, ale musí k němu být přihlíženo ve vztahu k jeho funkci ve společnosti (v tomto smyslu viz rozsudek FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 183

a citovaná judikatura). Výkon této svobody tedy lze omezit, pokud jsou tato omezení v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny stanovena zákonem a jsou-li při dodržení zásady proporcionality nezbytná a odpovídají-li skutečně cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého (v tomto smyslu viz rozsudek Digital Rights Ireland a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, bod 38).

50 V projednávaném případě nařízení č. 530/2008 nepochybně splňuje cíl obecného zájmu sledovaný Unií, tj. zabránit v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2371/2002 vážnému ohrožení zachování a obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři. Jak dále vyplývá z bodů 77 až 85 rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153), je třeba konstatovat, že opatření, jimž se v uvedeném nařízení č. 530/2008 zakazuje rybolov, nejsou zjevně nepřiměřená ve vztahu k tomu, co je nezbytné k naplnění tohoto cíle obecného zájmu, a jsou tedy v souladu se zásadou proporcionality.

51 Zatřetí J.-F. Giordano tvrdí, že přijetím nařízení č. 530/2008 došlo k porušení zásady právní jistoty a zásady legitimního očekávání, neboť tímto nařízením byla ukončena rybolovná sezóna pro tuňáka obecného k 16. červnu 2008, ačkoli byl tento odlov ve Francii původně povolen až do 30. června 2008.

52 Jak však již Soudní dvůr uvedl, možnost přijmout opatření k ukončení rybolovné sezóny před řádným termínem je zakotvena zejména v čl. 7 odst. 1 a čl. 26 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 (rozsudek AJD Tuna, EU:C:2011:153, bod 75). Hospodářské subjekty Společenství, jejichž činnost spočívá v lovu tuňáka obecného, se nemohou dovolávat právní jistoty či ochrany legitimního očekávání, jelikož jsou s to předvídat, že taková opatření mohou být přijata (v tomto smyslu viz rozsudek AJD Tuna, EU:C:2011:153, bod 75).

53 Z výše uvedeného vyplývá, že J.-F. Giordano neprokázal existenci dostatečně závažného porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům.

54 Jelikož jedna z podmínek pro vznik odpovědnosti Unie není splněna, je třeba zamítnout žalobu jako neopodstatněnou, aniž je třeba zkoumat, zda jsou v projednávaném případě splněny ostatní podmínky.

K nákladům řízení

55 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 2 téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, Soudní dvůr rozhodne o rozdělení nákladů, je-li neúspěšných účastníků řízení více.

56 Jelikož bylo kasačnímu opravnému prostředku J.-F. Giordana vyhověno, avšak jeho žaloba na náhradu škody byla zamítnuta, ponesou J.-F. Giordano a Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie Giordano v. Komise (T-114/11, EU:T:2012:585) se zrušuje.**

2) **Žaloba na náhradu škody podaná Jean-Françoisem Giordanem ve věci T-114/11 se zamítá.**

3) **Jean-François Giordano a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.